

byla měla 1. ledna 1925 pens. požitky podle VII. hodn. třídy 4. plat. stupně a nikoliv již podle VI. hodn. třídy 4. stupně, stížnost nepopírá a vyplývá to z předpisů cit. zák. č. 251/22.

Dovolává-li se stížnost dále toho, že by — kdyby bylo správným stanovisko úradů (a nss-u) — vysloužilý učitel občanské školy, pensionovaný před zák. č. 251/22, musil nyní na základě zák. č. 287/24 dostati taky přídavek ročně 1500 Kč, normovaný článkem I § 2 odst. 3 zák. č. 251/22, což prý je nemožné, poněvadž nové propočtení služ. doby u pensisty je vyloučeno, stačí na to odpověděti, že tu nejde o »propočtení služ. doby« ve smyslu zák. č. 222/20, nýbrž o zjištění akt. požitků takovéhoho pensisty ke dni 1. ledna 1925, kterých by požíval, kdyby se byl 1. ledna 1925 dočkal v aktivitě; pak ovšem nutno fiktivní akt. požitky takovéhoho pensisty ke dni 1. ledna 1925 zjistiti podle předpisů tohoto dne platných, tedy zejména podle zák. č. 251/22 a 394/22; důsledek toho pak ovšem je, že pensionovaný učitel měšťanské školy s plnými lety služebními zpravidla fiktivně má k 1. lednu 1925 požitky podle VII/4 a onen přídavek 1500 Kč. Tak také byly fiktivní aktivní požitky st-lčiny k 1. lednu 1925 počítány.

Při veř. ústním líčení vyvozoval zástupce st-lčin tvrzenou nesprávnost svrchu uvedeného právního názoru, ač uznával, že je též možný, v podstatě z toho, že školské úřady, provádějící § 1 zák. č. 287/24 u učitelů obecných škol, pensionovaných před 1. zářím 1919, zaujaly stanovisko jiné.

Tato okolnost ovšem netvoří důkazu pro nezákonnost názoru v nař. dnes rozhodnutí uplatňovaného. Řešiti pak otázku, zdali jest správným názor zastávaný dle právě uvedeného tvrzení st-lčina školskými úřady při rozhodování o záležitostech učitelů obecných škol uvedené kategorie, vymyká se posouzení nss-u, v případě dnešním, kdy jde o věc jinou. — — —

Č. 8825.

Učitelstvo: Má učitel veř. školy národní, který v roce 1919 konal vojenskou službu jako důstojník v záloze, nárok na zápočet válečného pololetí za tento rok?

(Nález ze dne 18. října 1930 č. 15.978.)

Prejudikatura: Boh. A 1188/22, 4143/24, 8261/29.

Věc: Bedřich P. v A. proti ministerstvu školství a národní osvěty o zápočet válečného pololetí za rok 1919.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l nastoupil školní službu 15. září 1914; od 15. března 1915 do listopadu 1918 konal vojenskou službu, posléze jako poručík v záloze; podle potvrzení velitelství náhradního praporu pěš. pluku 33 ze 13. prosince 1926 byl dne 1. ledna 1920 poručíkem v záloze tohoto pluku; do čsl. vojska byl převzat jako poručík v záloze 19. srpna 1922. 1. prosince 1918 nastoupil službu jako zastupující učitel obecné školy

v N. Výnosem z 2. června 1920 započítala zšr v Praze st-li služ. dobu a připočetla mu 4 vál. pololetí za roky 1915, 1916, 1917 a 1918.

St-lově žádosti z 30. listopadu 1926 za připočtení pátého vál. pololetí za rok 1919 podle § 13 bodu 3 odst. 2 a § 24 vl. nař. č. 666/20 a podle § 6 zák. č. 195/20 nevyhověla zšr rozhodnutím ze 13. května 1927, poněvadž cit. ustanovení platí pro voj. gážisty z povolání, kteří přešli z akt. služby voj. do civ. služby státní (veř.); tato podmínka však není v daném případě splněna, neboť st-l nastoupil školní službu 15. září 1914. St-lovo odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodu rozhodnutí zšr-y.

O stížnosti uvážil nss takto:

Recipovav odůvodnění zšr-y zamítl žal. úřad st-lovo odvolání a neuznal tedy jím uplatňovaný nárok na připočet vál. pololetí za rok 1919 jediné z důvodu, že st-l nepřešel do služby školské z akt. služby voj., když naopak službu školní nastoupil již 15. září 1914. Nss vychází však ve své judikatuře (srovn. nál. Boh. A 1188/22, 4143/24) z právního názoru, že podle znění § 13 bodu 3 odstavce 2 vl. nař. č. 666/20 ve spojení s Šem 24 téhož nař. a s Šem 6 A bod 2 zák. č. 195/20 mají nárok na připočet vál. pololetí za roky 1915 až 1919 i civ. státní zaměstnanci (učitelé veř. škol národních), kteří jako býv. neaktivní vojenští gážisté ztrávili v letech uvedených předepsanou dobu v hodnosti důstojníka nebo voj. úředníka. Setrvává na názoru tom i v daném případě shledal tudíž nss, že zamítavé stanovisko škol. úřadů ve věci dnes sporné nelze opřít o to, že st-l nepřešel (jako gážista z povolání) z akt. služby voj. do veř. služby školské.

Přes to však neshledal nss, že by nař. rozhodnutí porušovalo nezákonným způsobem subj. práva st-lova; neboť jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 8261/29, má učitel veř. školy národní, který v den 1. ledna 1920 již nebyl v aktivní službě vojenské, podle § 13 bodu 3 odst. 2 vl. nař. č. 666/20 nárok na zápočet vál. pololetí za rok 1919 ve smyslu § 6 zák. č. 195/20 jen tehdy, sloužil-li v roce 1919 činně ve vojsku aspoň po dobu 6 měsíců.

V daném případě však st-l uvedenou podmínku nesplňuje, poněvadž konal akt. službu voj. jen do listopadu 1918 a již 1. prosince 1918 nastoupil opět k výkonu služby učitelské.

Č. 8826.

Pojištění nemocenské. — Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. * Rozhodovati s konečnou platností o nemocenské pojistné povinnosti veřejných zaměstnanců podle zák. č. 221/25 přísluší ústřednímu sboru Léčebného fondu. — II. * Výrok takový jest rozhodnutím úřadu správního podle § 2, odst. 1 zák. o ss.

(Nález ze dne 18. října 1930 č. 15.979.)

V ě c: Římsko-katolická ludová a měšťanská škola »Notre Dame« v Bratislavě (adv. Dr. Jindř. Goldberger z Prahy) proti Léčebnému